

HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 80.

विकृतिक adj. = विकृति MBu. 10, 458.

विकृत (2. वि + कुट्) adj. ohne Mars VARĀH. LAGHÚ. 2, 9 in Ind. St. 2, 283. दिन irgend ein Tag mit Ausnahme von Dienstag VARĀH. Bṛh. S. 60, 21.

विकृतावीन्दु adj. ohne Mars, Sonne und Mond VARĀH. LAGHÚ. 2, 9 in Ind. St. 2, 283.

विकृज्ज (2. वि + कुट्) m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 6, 2410.

विकृत्यास gaṇa kṣāśādi zu P. 4, 2, 80.

विकृण्ट (2. वि + कृण्ट) 1) adj. a) scharf, durchdringend, unwiderstehlich Buġ. P. 3, 16, 9. — b) überaus stumpf, ऋ = विकृण्ट a) Buġ. P. 3, 31, 14. — 2) m. a) Bein. Viṣṇu's MBu. 6, 774. Buġ. P. 3, 16, 6. — b) = वैकृण्ट Viṣṇu's Himmel Buġ. P. 2, 7, 31. 3, 13, 26. 34. 7, 9, 39. 11, 7, 18. Vop. 3, 2. PAÑĀR. 4, 8, 39. — 3) f. आ N. pr. der Gattin Ābhra's Buġ. P. 8, 3, 4. — Vgl. वैकृण्ट.

विकृण्टन m. N. pr. eines Sohnes des Hastin MBu. 1, 3788.

विकृण्डल (2. वि + कुट्) 1) adj. keine Ohringe habend: कर्ण HARIV. 4766. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 13, a, No. 37.

विकृत्सा f. heftige Schmähung: एते त्वा पाण्डवाः सर्वे कुत्सयन्ति विकृत्सया (विचित्सया ed. Bomb.) MBu. 7, 9135.

विकृज्ज (2. वि + कुट्) adj. (f. आ) vom Buckel befreit R. 1, 34, 50.

विकृम्भाण्ड (2. वि + कुट्) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12939.

विकृर्वण adj. unter den Beiw. Āiva's MBu. 13, 1244. करोतीति कुर्वी विगतः कुर्वी यस्माद्विकृर्वणः कर्माप्राप्य इत्यर्थः समासात् आर्षः NILAK.; eber = विकृर्वण (partic. von 1. कृ mit वि) aus metrischen Rücksichten.

विकृत्रै UNĀDIS. 2, 15. m. der Mond UĠĠVAL. — Vgl. विकृत्र.

विकृज्ज (von कृज्ज mit वि) m. Gebrumme, Gesumme: ष्या HARIV. 6836.

विकृजन (wie eben) n. dass.; s. ऋत्न.

विकृट N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 39, b, 9. त्रिकृट v. 1. विकृणिता f. Nase H. 380.

विकृवर (2. वि + कृट्) adj. der Deichsel beraubt: रथ MBu. 8, 623.

विकृत 1) adj. s. u. 1. कृ mit वि. Hinzugefügt könnte noch werden: verändert, umgewandelt (von Lauten) RV. Prāt. 10, 6. AV. Prāt. 4, 81. so v. a. umgefärbt: वासम् PĀR. GAṆ. 2, 7. hässlich: मुख Spr. 2838. — 2) m. a) Bez. des 24ten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus VARĀH. Bṛh. S. 8, 37. Verz. d. Oxf. H. 331, b, 2 v. u. — b) N. pr. α) eines Praḡāpati R. ed. Bomb. 3, 14, 7 (विक्रीत und विक्रात nach andern Autt.). — β) eines bösen Genius, eines Sohnes des Parivarta, MĀR. P. 31, 62. — 3) n. a) Umwandlung, Veränderung Vop. 13, 4. — b) unzeitiges Schweigen aus Verlegenheit: वक्तव्यकाले ऽप्यवचा व्रीडया विकृतं मतम् ŚĪU. D. 146. 123. statt dessen richtiger विवृत DAḢAR. 2, 30. 39. — Vgl. वैकृत.

विकृतत्व (von विकृत) n. das Verändertsein, Umwandlung: ब्रह्म विकृतत्वेन भासते BĀLAB. 18.

विकृतदंष्ट्र 1) entstellte —, widerliche Spitzzähne habend. — 2) m. N. pr. eines Vidjādhara KATHĀS. 47, 69. fgg.

विकृति (von 1. कृ mit वि) 1) f. a) Umgestaltung, Umwandlung, Veränderung, Modification, Abart, veränderter —, abnormer Zustand (Ge-

gens. प्रकृति) AK. 3, 3, 15. H. 1318, Schol. H. an. 3, 302. KĀTJ. ĆA. 1, 3, 4. 3, 3, 9. 4, 3, 22. Z. d. d. m. G. IX, LXVII. ĠAIM. 1, 2, 10. MBu. 3, 1298. तेन सर्वमिदं बुद्धं प्रकृतिर्विकृतिश्च या 3, 1382 = 12, 9667. 13, 54. SUĀR. 1, 112, 12. मरणं प्रकृतिः शरीरिणा विकृतिर्जीवितमुच्यते बुधैः Spr. 4697. Buġ. P. 5, 7, 5. वर्षा KĀR. zu P. 6, 3, 109. VARĀH. Bṛh. S. 3, 2. लवणं Veränderung im Zustande des Salzes 28, 4. 30, 22. सस्ये दृष्ट्वा विकृतिम् 46, 37. सलिलाशयं 50. ऋमेः 53, 59. प्रसूति 97, 4. 13. प्रकृति Spr. 4158. दोष 4132. ऋद्धयम्बु als Umschreibung von वेला Fluth AK. 3, 4, 26, 200. विकृतिं गम्, या, व्रन्, प्रपद् sich verändern SUĀR. 2, 104, 15. JĀĠ. 2, 15. HARIV. 11311. PRAB. 112, 9. KUMĀRAS. 7, 34. ein in best. Weise abgeänderter Vers ĆAT. Br. 6, 7, 2. 5. 8. 3, 9. 9, 2, 3. KĀTJ. ĆA. 16, 5, 9. Verwandlung, Gespenstererscheinung KATHĀS. 23, 150. — b) Erzeugniß P. 5, 1, 12. VĀRTT. 1 zu 2, 1, 36. ऋष्म AK. 3, 4, 14, 68. क्लृप्ताः कूर्चिका चेति क्षीरस्य विकृती उभे HALĀJ. 2, 169. H. 403. 403. पिष्टं aus Mehl Gemachtes SUĀR. 1, 70, 6. 233, 4. ऋन्नं zubereitete Speisen MBu. 13, 6694. — c) im Sāmikhya so v. a. विकार 3) SĀMĪKHJAK. 3. Ind. St. 9, 17. SARVADARĢANAS. 147, 14. 21. 148, 1. fgg. 149, 9. fgg. — d) eine abgeleitete Form (in der Grammatik) NIR. 2, 2. — e) Gestaltung, Bildung, Entwicklung: रेतसः AIT. Br. 2, 39. 6, 16. — f) Missbildung SUĀR. 1, 319, 6 विकृत v. 1. — g) Veränderung im normalen Zustand des menschlichen Körpers, Indisposition, Affection; = रोग H. an. — h) Veränderung im normalen Zustande des Gemüths, Alteration, Aufregung: स्वचेतो KUMĀRAS. 3, 69. विकृतिमेति मनो न येषाम् Spr. 1310. न च तौ विकृतिं गतौ MBu. 2, 1122. UTTARAR. 100, 20 (133, 16). विकृतिमनया नीतः PRAB. 13, 6. सेकाप adj. KATHĀS. 36, 1. — i) Wechsel der Gesinnung, feindselige Gesinnung, Auflehnung, Abfall; = ऽड्वि H. an. KĀM. NĪTIS. 17, 47 (wohl विकृतिं zu lesen). एवमुत्पादयेदोषं वालो ऽपि विकृतिं गतः KATHĀS. 14, 57. विकृतिं ययुः 22, 37. ये मुचिरमभन्नस्य विकृतिम् die sehr lange eine feindselige Gesinnung gegen ihn hegten 254. 31, 66. विकृतिं नी 60, 137. PAÑĀT. 83, 1. — k) ein Metrum von 92 Silben RV. Prāt. 16, 55. 58. COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XVIII). Ind. St. 8, 137 (91 Silben). 281. auch andere Metra so genannt 110. 402. — l) = मघादि H. an. = मघादि ĆKDR. nach ders. Aut. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ġimūta VP. 422. — Vgl. ऋद्ध, विकार und विक्रिया.

विकृतिमत् (von विकृति) adj. 1) einem Wandel unterworfen: सत्त्वनामपि लभ्यते विकृतिमच्चित्तं भयक्रोधयोः ĆĀR. 38. — 2) afficirt, krank: मर्दनेषु विकृतिमानङ्ग NALOD. 2, 47.

विकृतादर 1) adj. einen entstellten —, hässlichen Bauch habend. — 2) m. N. pr. eines Rākshasa R. 3, 29, 31.

विकृत्त (von 1. कृत् mit वि) nom. ag. Zerschneider, Zerreißer VS. 16, 21. v. 1. प्रकृत् TS. 4, 3, 3, 1.

विकृषित, ऋ = ऋविकृष्ट nicht auseinandergehalten (von Lauten) Schol. zu AV. Prāt. 4, 12; vgl. u. 1. कर्ष mit वि 1).

विकेतु (2. वि + केतु) adj. des Banners beraubt MBu. 8, 4587.

विकेश (2. वि + केश) 1) adj. (f. ई) a) wirrhaarig, struppig: मद AV. 6, 30, 2. मिथो विकेशयो ई वि व्रताम् Bez. best. dämonischer Wesen 1, 28, 4. 11, 2, 11. 9, 7. 14, 2, 60. तारका Haarstern 5, 17, 4. — b) haarlos, kahlköpfig DHAR. im ĆKDR. — 2) m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf.